

MONITORUL BAPTIST

ORGAN OFICIAL

AL

UNIUNEI COMUNITĂȚILOR BISERICEȘTI BAPTISTE DIN ROMANIA

Aprobată de Onor. Min. Instr. Cultelor și Artelor cu No. 52250/55C8/1934

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI II, BULEV. BASARAB No. 56

COMITETUL : Președinte : ADAM SEZONOV, Brăila ; Vice-Președinte : CAROL MOLNAR, Timișoara ; DANILA GOGA, Buzovici
DUMITRU BABAN, Constanța ; Secretar : JEAN STANESCHI, București ; Casier : NICULAE PETRESCU, Comuna
Cioara-Doicești Județul Brăila ; Cenzori ION OPREA Alba Iulia și AUREL POPA din Ocuriș, Bihor

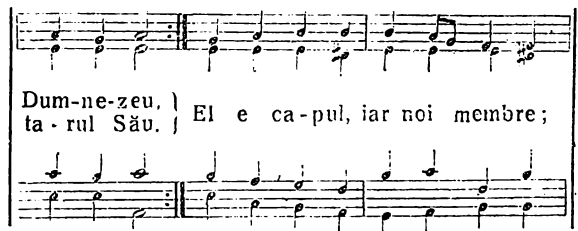
„UNIREA FACE PUTEREA !“

Toți, o inimă, un suflet!

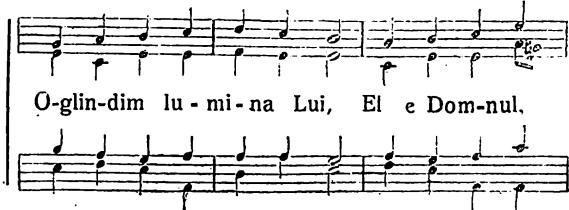
1. Toți, o i-ni-mă, un suflet, Renăscăți de
Fla-că-ra iu-bi-rii noastre Arde pe ai-

„Iubirea
lui Dumnezeu
a adus
prin Hristos,
cerul
pe
pământ ;

Dum-ne-zeu,) El e ca-pul, iar noi membre ;
ta - rul Său.)

Iubirea
între frații
de aceeași
credință,
transformă
pământul
în cer“.

O-glin-dim lu - mi - na Lui, El e Dom-nul.

iar noi fra-ții, Mântu - iți prin jertfa Lui.

2. Uaul pe-altut să'ndrumeze
Blând și îngăduitor.
Credincios ca să urmeze
Pe al său Mântuitor.
Să trezim puterea noastră,
Zi de zi să ne sfințim,
Să'mplinem fără cârtire
Voia Lui precum o știm.

3. Ca să ne iubim, o Doamne,
Tu așa ne-ai poruncit.
Și ne-ai dat o pildă vie,
Căci iubind, Tu ai murit !
Focul dragostei creștine
Ne cuprindă inima,
Ca să vadă ori și cine:
Noi cei mulți, suntem una.

4. Pentru unitatea noastră
Toate, toate le jertfim.
Peste orice deosebire,
Puntea dragostei svărlim.
Duhul păcii și-al frăției,
Crească între noi mereu,
Ca să recunoască lumea
Că suntem din Dumnezeu!

Către frații de pretutindeni!

„Har și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Isus Hristos“ Efeseni 1, 2.

Abia pășiți peste pragul noului an, ne așteaptă mari obligațiuni. Porunca lui Isus și chemarea vremii noastre este: *să ne iubim, ca să ne unim.*

Ne tragem dintr'un neam care nu poate fi biruit. Sabia, focul, leii, rușul, inchiziția și armele ascuțite ale credinței moderne, n'au putut înfrânge puterea neamului plămădit în sângele sfânt al lui Hristos.

Poporul lui Dumnezeu nu trebuie să obosească a mărturisi, a se ruga, a da ce o viață de iubire. Numai când vom trăi mai mult pentru alții, atunci vom trăi mai bine pentru noi și pentru Domnul. Cine să iubească, să cheme, să învețe și să conducă poporul la Isus, dacă nu o vor face acei cari sunt mântuiți de El? *Mărturia* vieții și cuvântului nostru despre puterea Celui înviaț, este arma puternică care taie adânc, până desparte sufletul de trup, măduva de os. Acea biserică care se ocupă numai de neajunzările și păcatele ei până ce se istovește, nu poate fi o biserică misionară. Numai prin puterea mărturiei noastre, vom birui!

Când copiii lui Dumnezeu se roagă, cad zidurile Ierihonului, suflete se trezesc din moarte, monumente de misiune se ridică, porțile iadului se cutremură. Numai prin puterea rugăciunii vom putea ține piept furtunilor cari se sparg de noi. Puterile adâncului fac să explodeze patimi, idealuri pământești și uneori diavolești, cari întuneacă *dragostea de frate*. Fără de puterea dragostei suntem pierduți; în puterea ei suntem nădăruși! E cu neputință ca noi, cari predicăm despre *iubire*, să nu ne iubim.

Nu vrem să cerem ceva imposibil. Din sămânța mică de muștar, s'a ridicat un arbore cu mii de ramuri. Dar, cușni un pom are o *singură tulpină* și o *singură rădăcină* și totuși sunt mii de ramuri, fiecare construit în felul său, având o direcție particulară, așa poate fi și între credincioși păreri diferite. Și atunci, se mai poate pretinde „o inimă și un suflet?“ Da! Nu un singur cap, nu un singur gând, ci o *singură inimă* și un *singur suflet*, pentru că toți avem: un *Domn*, o *credință*, un *botez!*

Cu toată diversitatea părerilor în chestiuni secundare, trebuie să avem unitate în lucruri principale prin legătura

păcii. Acest lucru e cu putință; trebuie să fie cu putință și pentru împlinirea lui nu trebuie să cruțăm nici o jertfă.

Pentru câștigarea și apărarea drepturilor noastre de cult, trebuie să fim unitari. Nu-i vorba de numele unui om, nu-i vorba de numele unei grupări, *e vorba de porunca dragostei dată de Isus și de frații noștri cari suferă!*

Dar, pentru ca să putem atinge această țintă sfântă, avem nevoie de sprijinul tuturor fraților. De aceea, adresăm un apel călduros fraților noștri de pretutindeni, ca *Duminică 17 Februarie 1935* să fie o zi de post și rugăciune. Subiectul predicilor și rugăciunilor noastre să fie I Corinteni 13.

În ziua aceea, vrem să vorbim și să predicăm numai despre lucrurile cari ne leagă într'o singură familie, și slavă Domnului, sunt multe! Vrem să ne rugăm lui Dumnezeu, pocăindu-ne de greșelile și păcatelile noastre cari au fost piedica unității. Vrem să ne rugăm, ca nimeni să nu caute a avea singur dreptate, și ca fiecare să renunțe la ambiția sa personală. Vrem să cerem blândețe, ca să îngăduim fratelui nostru să ne spună și el ceva din câte are pe inimă. Vrem să cerem Duhul înțelepciunii, ca să recunoaștem tot mai bine voia lui Dumnezeu cea bună și desăvârșită. Vrem să cerem Duhul păcii și al dragostei, ca între noi, cu toată deosebirea vederilor, să fie o *inimă și un suflet*.

Pe îndealarea Domnului e întemeiată dragostea noastră; pe iertarea Lui se sprijină răbdarea noastră; în cuvântul Lui e înrădăcinată înțelegerea noastră în simțire și acțiune.

Timpu-ile sunt prea serioase, ca să ne mai rămână vreme de ceartă. Mâna noastră frățească de unire și colaborare, e sincer deschisă.

Dea Domnul, ca anul 1935 să fie anul păcii și al unirii, anul înțelegerii și al frăției. Amin!

Președinte,
ADAM SEZONOV

Secretar,
JEAN STANESCHI

Libertate și unitate

„Stați dar în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi, și nu vă incurcați iarăși în jugul robiei“.

Galateni 5,1.

„Căci Domnul este Duhul și unde este Duhul Domnului, acolo este libertate“.

II Corinteni 3,17.

Hristos a venit pe lume să elibereze pe om de sub blestemul și robia legii și să-l unească cu Dumnezeu. Duhul Sfânt a realizat unitatea spirituală a credincioșilor în așa fel, că ei deveniră: „O inimă și un suflet. (F. A. 4,32). Cu cât, adevărații creștini vor fi în mai strânsă legătură cu Dumnezeu, cu atât mai mult se vor iubi sincer unul pe altul, și cu atât mai mare și mai tare va fi unitatea între ei. Unde-i desbinare, unul distruge ce construște altul. Numai unirea face puterea.

„Dacă fiecare credincios are deplina libertate în Hristos, la ce mai trebuie unitatea? Nu duce unitatea la autoritate, autocrație, dictatură? Căci, noțiunea de unitate nu se împacă cu cea de libertate“. Poate așa gândește unul sau altul.

Unitatea creștină nu poate exista fără libertate creștină. Libertatea nu exclude unitatea, cum nici unitatea nu exclude libertatea. Una completează pe alta. Unitatea credincioșilor nu trebuie vătărată într-o singură uniformă. Acest lucru nu va reuși nici odată, căci unitatea nu poate fi schematică ci organică. O schemă e ceva mort. Un organism e ceva viu.

Tufișurile, cari împodobesc alele grădinilor publice, sunt toate tunse la fel. Iată un fel de unitate: *unitatea impusă de foarfece*. Cu totul altfel se prezintă unitatea unei alee cu pomi roditori. Aci este o unitate superioară, căci e naturală, e liberă. La prima, domnește unitatea *formel*, la a doua, unitatea *felului*. Prima unitate, cea impusă, nu tolerează ca deosebiri de mică însemnătate să stea alături; a doua unitate n'are nevoie de măsură și impunere omenească. Unitatea ei se află chiar în unitatea sâmburelui.

De aceea, țelul Uniunii noastre este: *libertate și unitate*. Aceștia sunt cei doi poli între cari există ea. Completează libertate de organizare, de conducere și de lucru a comunităților și bisericilor. Ea nu se amestecă în chestiunile lor interne. Locul, unde trebuie să conducă numai Duhul Sfânt, e prea sacru și responsabilitatea e prea mare, pentru ca Uniunea noastră să-și asume atari răspunderi. Un asemenea amestec destramă unitatea. Trecutul e cel mai dureros exemplu. Și totuși, trebuie să fie unitate. Dar unitatea poate fi făcută numai pe calca Duhului: „și mulțimea celor ce crezuseră, era o inimă și un suflet“. (F. A. 29—11; 4,32). Un singur simț, dar lucrare felurită; o singură inimă, dar nenumărate mâni.

Cum s'a putut realiza această unitate? Duhul Sfânt coborându-se, luase în stăpânire pe cei mântuiți. Când se

„Fraților, voi ați fost chemați la libertate; numai să nu întrebuițați libertatea voastră de pretext pentru corp, ci în iubire să serviți unul pe altul“.

Galateni 5,13.

iviră mai târziu, deosebiri de vederi între creștinii proveniți din iudei și cei proveniți din păgâni, apostolul Pavel n'a întocmit o haină obligatorie pentru toți, ci, după ce, spre pildă, în Efesenii 4, a pus baza cea mare a unității: *un trup, un duh, o nădejde, un Domn, o credință, un botez, un Dumnezeu și Tată al tuturor*, arată în versurile următoare că, creșterea noastră în El, care este capul nostru, ne duce la o singură credință și cunoștință a Fiului lui Dumnezeu. În versetele 15 și 16, pune principala condiție a unității: **SINCERITATEA și IUBIREA credincioșilor.**

Dogoarea focului topește fierul și-l unește; numai flacăra iubirii leagă inimile noastre. Prin ce a fost înfrântă Roma? Prin ce s'au cucerit părți din Madagascar, Africa *G.önlanda, Țara Focului și insula mănăcătorilor* de oame *din Oceanul Pacific? Prin iubire!*

De ce se teme mai mult anticreștinismul modern? Nic de biserici falnice, nici de organizare. Se teme de iubirea creștină. Impotriva cui dau năvală puterile înlunecului? Impotriva iubirei de frate.

Prin ce se cunoaște scăderea vieții spirituale în comunitate și biserică? *Prin lipsa de iubire!* „Iată, cum se iubesc între ei!“ exclamau călăii primilor creștini. „Iată, cum se mușcă și se mănâncă între ei!“ exclamă lumea astăzi, văzând desbinarea între credincioșii aceleași confesiuni.

Nu e nevoie să vorbim despre așa zișii creștini, înșirând ura, invidia, certurile, proce ele și războaiele dintre ei. Dar și între acei cari stau pe fundamentul *aceleași credințe*, și cari se ostenesc a servi pe Dumnezeu în credință vie, ah, cât de puțin se aplică cuvintele: „*o inimă și un suflet!*“ Câte neînțelegeri, certuri de partide, neîncredere și invidii! S'ar putea spune: câte capete, atâtea simțăminte!

Porunca iubirii (Ioan 15, 12) stă în fața noastră ca un învinuitor. Iubirea lui Dumnezeu turnată în inima noastră prin Duhul Sfânt nu se poate revărsa, din pricina lipsei noastre de iubire. Invârtoșarea noastră a ridicat un stăvilar puternic. Să rupem stăvilarul și să ne întoarcem la Isus, izvorul iubirii.

Grea răspundere zace pe umerii fiecăruia din noi, căci unitatea noastră trebuie să fie ea singură, mărturia care, face lumea să creadă în Hristos. (Ioan 17,21). Cum împlinim această mare obligație? Facem, fiecare din noi, tot ce ne stă în putință ca slășierea dintre credincioși să fie tot mai mică, până dispăre, sau îngrămadim focul neîn-

crederi și al neînțelegeri? Ne ostenim a păstra unitatea Duhului prin legătura păcii? Clevetirile certurile și invidiile sunt fructele naturale ale omului trupesc. A jertfi, a suferi, a răbda, a ierta și a iubi, este natura lui Isus și a ucenicilor Săi.

Noi credem în unitatea tuturor frașilor baptiști din țară, chiar dacă astăzi nu o vedem în toată plinitatea frumuseșei ei, tot astfel cum credem și în sfințenia lor, cu toate că adesea starea noastră nu corespunde întocmai modelului: Isus, Căci, iubirea ne leagă unul de altul, ca copiii aceluiași Tată, ca frașii aceluiași Mântuitor, ca membre ale aceluiași trup, ca vase ale aceluiași Duh. (Eleseni 4, 3-6).

Unitatea credincioșilor este ceva supra natural și minunat. Ea oglindește legăturile de iubire între mă și vecinică între Tatăl și Fiul: „ca toți să fie una, precum Tu Tată ești în Mine și Eu în Tine.” Dar, precum Tatăl nu

este Fiul și Fiul nu este Tatăl și totuși, amândoi sunt una, așa se găsește în biserica baptistă cea mai mare varietate de caractere, de cunoștințe, trepte de credință, daruri, lumini și puteri, și totuși, unite într-o unitate superioară, în Dumnezeu.

Libertate și unitate. Aceste noțiuni nu sunt expresii de paradă, idealuri fanteziste, teorii goale, ci ceva practic: „ca să creadă lumea că Tu M'ai trimes”. Ura lumii se ridică împotriva tuturor acelor cari sunt legați de iubirea lui Hristos, în jurul aceluiași credințe. Lumea simte: un singur Duh ne însufleștește, un singur ideal ne poartă, un singur sânge ne-a mântuit.

Unitatea noastră o datorăm nouă, lumii și lui Dumnezeu. Ea trebuie să fie făcută în spiritul libertății creștine. Numai iubirea o poate realiza. Ea e cimentul care leagă inimile.

Robie sau libertate ?

Publicăm în continuare, modificările importante pe care onor. Minist. de Culte le-a impus statutului Comunității baptiste române din Arad, ca'ea Bihorului 13:

Art. 1. — Comunitatea Bisericească Baptistă din Arad cuprinde totalitatea adunărilor sau grupărilor locale ale baptiștilor români, cari declară formal că vor să facă parte din această comunitate.

Denumirea ei este: „Comunitatea Bisericească Baptistă română din Arad”.

Art. 2. — Comunitatea Bisericească Baptistă română din Arad, este persoană juridică de drept public în conformitate cu dispozițiunile legii pentru regimul general al Cultelor.

Jurisdicția comunității se extinde asupra județelor Arad, Timiș-Torontal, Caraș și Severin în înțelesul adunărilor sau grupărilor locale ale credincioșilor de confesiune baptistă, situate în aceste județe și care vor consimți formal să intre în cuprinsul acestei Comunități.

În termen de 60 de zile dela aprobarea prezentei statut, Comunitatea este datorare să înainteze Ministerului Cultelor un tablou de toate adunățile locale baptiste cari consimt formal să se înglobeze în compusul ei. La tablou se va anexa pentru fiecare adunare locală un proces verbal de consimțământ al membrilor ei și un tablou de toți credincioșii baptiști de origine română domiciliți în localitatea respectivă. Tabloul ultim și procesul verbal vor fi vizate pentru certificarea exactității datelor, de primarul comunei respective sau de președintele Comunității pe propria lui răspundere. Dura'a Comunității este neîmptărită.

Art. 50. — Una sau mai multe filiale împreună se pot constitui în comunitate independentă, dacă pentru asigurarea bunei conduceri a comunității noi dispun de personalul și mijloacele necesare cerute de acest statut și de legea cultelor.

Comunitatea veche sub nici un motiv nu poate împiedica constituirea noii comunități, dacă întrunește condițiunile

cerute de acest statut și legea cultelor, poate însă prezenta Ministerului de Culte un protest bazat pe motive de ordin doctrinar, dacă anume comunitatea nouă ar propaga doctrine potrivnice celor fixate în confesiunea credinței baptiste, și înființarea comunității noi s'a făcut cu scopul vădit de a beneficia de drepturile asigurate cultului baptist.

Art. 51. — Comunitatea nouă nu poate avea nici o pretenție la averea comunității vechi. Casele de rugăciuni însă dacă au fost construite din contribuția membrilor filialei și destinate pentru nevoile acesteia, vor trece de drept în proprietatea comunității noi și comunitatea veche va fi datorare să elibereze actele necesare pentru înțabularea dreptului de proprietate, asupra acestor imobile în favoarea comunității noi.

Tot astfel se va proceda și cu imobilele filialelor, cari s'au organizat în Comunități independente și au obținut aprobarea dela Ministerul Cultelor și Artelor până în prezent”.

Articolele 1 și 2 au fost modificate de Onor. Minister. Culte, în sensul că, de o parte stabilește condițiunile în care, bisericile baptiste cari înțeleg să intre de bunăvoie în robia acestui statut o pot face, de altă parte, fixează hotarele până unde se poate extinde acest „statut al robiei”.

Articolele 50 și 51 nici n'au existat în statutul Comunității baptiste române din Arad, ca'ea Bihorului 13, înaintat Onor. Minister. de Culte la 2 Noiembrie 1934, spre aprobare. Ele au fost impuse de către acest minister. Aceste două articole (50 și 51), nu sunt altele, decât articolele 35 și 36 din statutul „tip”, cu adausul convenit împreună jurărilor și situației locale: „Tot astfel se va proceda și cu imobilele filialelor, cari s'au organizat în Comunități independente și au obținut aprobarea dela Ministerul Cultelor și Artelor până în prezent”.

Bine și înțelepțeste a procedat Onor. Minister. de Culte,

când a impus articolele 50 și 51. A făcut un act de guvernământ, care privește ordinea publică a țării.

E un drept elementar, care nu poate fi pus în discuție, ca atunci, când copiii devin majori, să-și făurească un cămin propriu. E o datorie naturală a părinților, să-și ajute copiii cu drag, când majoratul lor o cere dela sine, ca ei să aibe o vatră proprie. E un drept sfânt, — creștinesc și omenesc, — ca atunci când, o biserică e destul de matură și puternică, să fie lăsată și chiar ajutată de vechea Comunitate, ca ea să se organizeze în comunitate indepen-

dentă, ducând o viață duhovnicească de sine stătătoare cu Domnul și Mântuitorul ei, fiind călăuzită de Duhul Sfânt. Aceste drepturi atât de naturale și simple, n'au vrut să le înscrie actualii conducători în statutul Comunității baptiste din Arad, str. Bihorului 13; a trebuit să le impună Onor. Minister. de Culte. *E trist, dar adevărat!*

Aci se învederează, cum nu se poate mai lămurit gândul ascuns al actualilor conducători ai acestei comunități, că vor, ca robia lor să fie nesfârșită.

Păziți-vă de turburători!

MINISTERUL INSTRUCȚIUNII PUBLICE, AL CULTELOR ȘI ARTELOR Direcțiunea Cultelor

No. 15030—1275/935

Domnul
**Prefect al Județului Arad, Hunedoara,
Caraș, Severin, Timiș Torontal și Bihor**

Domnule Prefect,

Primind plângeri, că d. *I. Ungureanu*, predicator baptist, cu domiciliul în comuna Curtici și președinte al Comunității baptiste române cu sediul în Arad, calea Bihorului 13, se amestecă în treburile celorlalte comunități baptiste, a-probate de acest Minister și răstălmăcește dispozițiile noastre, îndemnând la nesupunere și neexecutarea deciziei ministeriale în vigoare, avem onoare a vă ruga să binevoiiți a lua următoarele măsuri:

1. A soma pe d. *I. Ungureanu*, să înceteze orice activitate pe teritoriul celorlalte comunități baptiste și între membrii acestora;

2. Să nu mai îndemne direct sau indirect, la nesupunere și neexecutarea dispozițiilor deciziei ministeriale No. 114.119 din 1933;

3. Nu veți mai permite funcționarea nici unei adunări sau grupări locale baptiste, care nu posedă autorizația de

funcționare și biletul de identitate pentru conducătorul ei local responsabil dela Ministerul Cultelor;

4. Veți interzice activitatea predicatorilor baptiști sau altor persoane duhovnicești ale acestei confesiuni, cari nu vor prezenta spre legitimare, biletul de identitate eliberat de Ministerul Cultelor.

MINISTRU,

(ss) Al. Lepădatu

DIRECTOR,

(ss) Brădișteanu

Există un soi de oameni, cari nu se simt bine, până nu fac vrajbă între frații unci Comunității sau biserici, cari se înțeleg destul de bine între ei. Numai atunci se simt fericiți, dacă turbură pe alții și aruncă desbinare între copiii lui Dumnezeu. Pentru că ei sunt oamenii certe și ai vrajbei, sămână ori unde se află, această sământă a infernului. Nemulțumiți numai cu atât, atâtă la nesupunere față de autorități.

Dar, lucrul cel mai trist este că din pricina lor, suferă acei frați, cari nu sînt cu nimic vinovați. E nespuse de trist și dureros! De aceea, în asemenea cazuri, numai urmarea sfatului din I Timotei 6, 3—5, poate folosi. E singurul leac temeinic.

Când frații doresc cu atîta ardoare pacea și buna înțelegere, de ce să fie turburați? Păziți-vă de turburători și arătați le frumos ușa! I Corinteni 11, 16.

Elevii baptiști nu sunt obligați...

Publicăm mai jos, circulara dată de Onor. Ministerul Instrucțiunii Publice, către inspectoratele școlare din țară:

MINISTERUL INSTRUCȚIUNII PUBLICE Circulară tuturor inspectoratelor

No. 224214/934

Avem onoare a vă face cunoscut, că Ministerul a dispus, ca elevii baptiști, să urmeze cursurile de religie din școlile cu programa respectivă, însă, să nu fie constrânși să îndeplinească ritualul ortodox (adică să nu fie obligați la cultul sfinților, la venerarea icoanelor și la facerea semnului crucii), deasemenea nu vor fi duși cu sîla în bisericile altor culte.

p. MINISTRU,

(ss) Bratu

p. DIRECTOR,

(ss) Moscu

Ordinul e clar. Elevii baptiști nu pot fi constrânși să îndeplinească ritualul altui cult și nu pot fi duși cu sîla în bisericile altor culte. Acolo unde învățătorii, și poate, — ceace ar fi mai trist, — preoții altor culte vor încerca să forțeze copiii baptiști să facă asemenea lucruri, frații să reclame imediat Ministerului, care va sancționa pe vinovați.

Dar, acest ordin circular încă nu rezolvă problema catehizării elevilor baptiști, de către predicatorii noștri. Uniunea noastră a înaintat în această privință un memoriu Onor. Minister. de Culte.

DESMINȚIRE

În legătură cu circulara Onor. Minister. de Instrucție Publică, redată în acest număr sub titlul „*Eleveii bapțiști nu sunt obligați*”, ziarul „Universul” din 19 Ianuarie 1935, a publicat contra cultului baptist, sub titlul „Dar mâine?”, Uniunea noastră, a dat următoarea desmințire, care a apărut în ziarul „Dimineața” din 20 Ianuarie a. c.:

Ziarul „Universul” din 19 Ianuarie 1935, sub titlul „Dar mâine?”, citează cazul soldatului Receanu Vasile din Lugoj, care a fost condamnat la 5 ani închisoare de Consiliul de Război din Timișoara, pentru faptul că a refuzat să depună jurământul și nu voia să facă exerciții *Sâmbăta*.

Cazul acesta nu privește cultul baptist, întrucât știut de toată lumea — bapțiștii nu sărbătoresc *Sâmbăta* ci *Duminica*, iar *soldații bapțiști depun legiuitul jurământ către Tron și Țară*.

În ce privește circulara Ministerului Instrucțiunii, care face obiectul acestui articol, cuprinsul acestei circulari ne răpește dreptul de a catehiza copiii bapțiști prin predicatorii noștri. De parte de a ne favoriza, ne nedreptățește, pentru care fapt am înaintat un memoriu Onor. Minister. de Culte.

Uniunea Comunităților Bisericești Baptiste din România

INFORMAȚIUNI

DELA SECRETARIAT:

Comunitatea Bapțiștă Română din Cluj, care făcuse pe vremuri parte din Comunitatea Baptistă din Arad, str. Bihorului 13, a obținut aprobarea Statului din partea Onor. Minister. de Culte, cu mici modificări, fără mare importanță, sub Nr. 19742—1715/1935.

Felicitam călduros pe frații din Comunitatea Baptistă din Cluj, de sub președinția fratelui Ion Dan, cu această ocazie și le dorim a Domnului bogată binecuvântare în slujba lui Dumnezeu.

Nu ne îndoim, că și această Comunitate va coopera împreună cu noi la slortarea de pacificare și unificare a frățietății, așa cum o fac și frații noștri basarabeni și germani.

Avem satisfacția, că cele mai multe și mai bune articole din statutul Comunității Cluj, sunt extrase din statutul „tip”.

Regretăm, că, datorită materialului abundent al acestui număr și din imposibilitate de timp, — statutul s'a aprobat în vreme ce acest număr al „Monitorului Baptist” era sub tipar, — nu am putut publica în întregime statutul biblic și democratic al acestei comunități. Sperăm însă, că o vom face în numărul viitor.

În numele a 20.000 bapțiști din Vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, Uniunea noastră a înaintat Onor. Minister. de Culte, un lung și documentat memoriu, prin care cere ca și bapțiștii din aceste părți ale țării să fie recunoscuți de cult. E un drept indiscutabil, pe care îl vom susține până ce va fi transformat în lege. Când Comunități bapțiște din Vechiul Regat (București și Cataloi) au avut o existență legal recunoscută încă pe vremea stăpânirii turcești (1865), iar alte Comunități bapțiște au fost înființate legal în Basarabia încă dela 1870, e un non-sens ca acum, când prin art. 53 din legea cultelor dela 1928 bapțiștii din Transilvania și Banat au fost recunoscuți ca cult, aceștia din Vechiul Regat și Basarabia, cari au avut o existență legală cu 40 și 35 ani înainte de cei din Ardeal, să fie considerați ca „aconfesionali”. Credem că Excelența Sa Ministrul Cultelor, Domnul A. Lapedatu, făuritorul legii cultelor din 1928, care cunoaște perfect de bine această anomalie, își va ține cuvântul pe care l-a dat la Senat în 1928 prin magistratul său discurs, când a promis: „*Ca recunoașterea bapțiștilor ca cult să fie extinsă și asupra restului țării, cultul baptist va trebui să îndeplinească însă formele prevăzute în proiectul nostru de lege, la art. 20.*” (devenit în urmă 22).

Fraților, să ne rugăm mai mult pentru cărmuitorii scumpei noastre țări.

Anuarul predicatorilor bapțiști, 1935. Acei dintre frații predicatori ordinați, cari încă nu și-au trimis datele (numele și pronumele, ziua, luna, anul nașterii, ziua, luna, anul ordinării, starea civilă (căsătorit, câți copii), domiciliul complet, biserica pe care o servește și comunitatea de care aparține) să bine voiască a te trimite neînțârziat, pentru a fi publicați în cartea: ANUARUL PREDICATORILOR BAPȚIȘTI, 1935. Este numai în interesul lor. Datele se vor trimite la adresa: *Jean Staneschi, București 4, str. Negustori 6.*

Fratele Dr. E. Gill, a plecat în ziua de 14 Ianuarie a. c. în America, pentru concediu de odihnă. La toamnă vom avea bucuria să-l avem din nou în mijlocul nostru. Orice alte știri sunt lipsite de adevăr.

S'au primit multe plângeri, că anumiți trimiși ai unei comunități cari aleargă cu disperare după adeziuni scrise pela frații din Transilvania și Banat, caută să rupă cât mai multe semnături dela foștii membrii (excluzi pentru păcate grele) ai bisericilor și comunităților cari au fost aprobate până acum de Onor. Minister de Culte, ca apoi să continue opera de desbinare, turburare și învrăjpire.

Frații conducători locali și predicatorii comunităților să fie cu atențiune. Unde constată că se strecoară pescuitori de apă turbure, să facă plângere la Minister, explicând amănunțit cum stau lucrurile.

Pirații adunărilor trebuiesc făcuți inofensivi.

Bisericile și comunitățile trebuiesc lăsate în pace. Această e dorința tuturor fraților.

Abonamentul la „Monitorul Baptist” de 50 lei pe an, se trimite la adresa secretariatului: *Jean Staneschi, București 4, Str. Negustori No. 6.* „Monitorul Baptist” se trimite numai acelor biserici, cari s'au abonat și au achitat abonamentul.

Pentru constituirea și aprobarea de noi comunități sau biserici independente, frații sunt sfătuiți a se adresa Secretariatului Uniunii, de unde vor primi *gratuit* toate îndrumările necesare. Numai astfel vor fi serviți bine și repede.

DELA CASIERIE

Fratele Nicolae Petrescu, casierul Uniunii, roagă comunitățile să nu uite a trimite până 1 Martie a. c., al doilea sfert din contribuție. Pentru servirea frățietății și scopul de unire al uniunii noastre, frații sunt rugați să trimeată modesta lor contribuție, la adresa: *NICULAE PETRESCU, Industriaș, Comuna Cloara Radu-Vodă, Jud. Brâila*.